

J. Wang, préparation à l'agrégation de Lettres Modernes, 2019-2020

À rendre avant le vendredi 27 septembre (casier au DSA)

Version latine n°1 : les faux biens

Le philosophe imagine le monologue d'une âme qui a passé sa vie dans la poursuite d'un bonheur illusoire et vain.

Hic*, si umquam respirare illi et recedere in se uacauerit, o quam sibi ipse uerum tortus a se fatebitur ac dicet : « Quicquid feci adhuc infectum esse mallet, quicquid dixi cum recogito, mutis inuideo, quicquid optaui inimicorum execrationem puto, quicquid timui, di boni, quanto leuius fuit quam quod concupii ! Cum multis inimicitias gessi et in gratiam ex odio (si modo ulla inter malos gratia est) redii : mihi ipsi nondum amicus sum. Omnem operam dedi, ut me multitudini educerem et aliqua dote notabilem facerem : quid aliud quam telis me opposui et maleuolentiae quod morderet ostendi ? Vides istos, qui eloquentiam laudant, qui opes sequuntur, qui gratiae adulantur, qui potentiam extollunt ? Omnes aut sunt hostes aut, quod in aequo est, esse possunt : quam magnus mirantium, tam magnus inuidantium populus est. Quin potius quaero aliquod usu bonum, quod sentiam, non quod ostendam ? Ista, quae spectantur, ad quae consistitur, quae alter alteri stupens monstrat, foris nitent, introrsus misera sunt. »

Sénèque

*Renvoie à *animus*.